

čudil. Na videz je bil ta gospod vinski kupec. Oblečen je bil gosposki, govoril pa je nemški in slovenski. Popraševal je, kdo še ima kaj vina, kakšno je in kakšno ceno ima. Prejezdil je že vse vrhe čez Lahonščak, Hujbar ter prišel v Velike (Ljutomerske) gorice.

Nek Koračan pa si je tisto jutro dobro oči umil ter je videl bolje nego vsi drugi. On je kmalu spoznal, da ta dva jezdeca nista vinska kupca, ampak Kruca, ki si ogledujeta te kraje, da bi spet s svojimi tovariši prišla ropat. Zato on previdno hodi za njima in povsod ljudem na uho šepeta, kaj da on o teh ljudeh misli. Ko pridejo v Velike gorice, pravil je tajni spremljevalec teh jezdecev svoje mnenje tudi ondašnjim kopačem. Ti peljejo Zelenka, — tako se je bojda ogleduh imenoval — v neko klet, polno sladkega vina. Zelenko je bil vesel in dobre volje nič hudega sluteč. Njegov sluga pa je bil zunaj in konja čuval. Koračan je med tem zbral celo krdelo kopačev, ki so se od vseh strani bližali s svojimi motikami kleti, kder je Zelenko popival. Zelenkovemu slugi se je dozdevalo to jako sumljivo. Večkrat stopi v klet in opomni gospodarja, naj bi konje zasedla in odjezdila. A Zelenko je bil dobre volje in ni hotel slišati, da bi že odšel.

Naposled reče sluga Zelenku: „Gospod, zajezdite konja, zadnji čas je, kajti ljudje od vseh strani šumrajo“, to je, ljudje se zbirajo in trušč delajo. Gospod, že nekoliko vinjen, pa odgovori: „Naj ljudje šumrajo, ti le konja plavca drži“.

V tem pa že kopači z motikami planejo nad Zelenka, ki je v smrti stiski klical: „Plavca, plavca!“ A ljudje so bili že njegovega slugo in konja plavca vjeli, njega pa so kot ogleduha Krucev z motikami ubili.

To so nekateri spomini, ki še se zdaj hranijo med ljudstvom iz tistega žalostnega časa, ko so cele trume rokovnjačev in roparjev hodile iz Ogerskega čez mejo pleniti in ropat, kakor sem že omenil, so največ trpeli prebivalci ob ogerski meji, oziroma večja sela blizu meje, kakor Središče, Ormož, Ljutomer, Veržej, vendar so se večkrat ti roparji podali tudi nekoliko dalje in tako so večkrat prišli tudi k Sekolovcem in tukaj spet največkrat v vesi, ki ob veliki cesti ležé, kakor ravno Koračice.

Lovro Janžekovič,
župnik Verženski.

Smešnica 40. Krčmar se toži gostu, da gre sedaj slabo s krčmo. Človek neki vse premalo iztoči. „Tako“, zateguje gost, „tako, premalo iztočite? Temu pa se pomaga prav lahko. Za to ni treba druga, kakor da se gostom dajo kupice — bolj polne“.

Razne stvari.

(Cesarjev god.) V stolni cerkvi v Mariboru so Nj. ekscelencija mil. knezoškof imeli dnes ob 9. uri o godu svitlega cesarja slovesno sveto mašo. Pri njej so bili c. kr. častniki, uradniki, šolska mladina in obilo vernega ljudstva.

(Sadna razstava.) V ponedeljek, dne 1. oktobra je svitli cesar odprl sadno razstavo na Dunaji. Sadje iz spodnjega Štajarja in Kranjskega dopada skorej najbolj obiskovalcem.

(Prve srečke.) Iz vrste srečnih sreček na razstavo v Celji podamo dnes po red u tehle desetero: 2203, 7219, 7010, 19.272, 4765, 11.104, 14.208, 11.550, 14.186, 12.237.

(„Savinjski sokol“.) Dne 7. oktobra ima „Savinjski sokol“ izredni občni zbor ob 3. popoldne na kegljišči gostilne g. Jos. Lipolda v Mozirji. Na dnevnem redu je konečno sklepanje o tem, ali se izpremeni društvo v telovadno-gasilno društvo. Pravila so potrjena od vlade. Izvršujoči člani pridejo k zboru v društveni obleki.

(Razstava in nje srečke.) V ponedeljek, dne 1. oktobra, je bilo ob 2. uri popoldne srečkanje pri razstavi v Celji. Vseh 20.000 sreček se je bilo razprodalo, dobitkov pa se je nastavilo 386. Ostalih 19.014 srečk je torej propadlo. Dobitki so vkup vredni, kakor se pravi, 2000 gld. Najdražji dobitok je podoba svitlega cesarja iz srebra ter stane 1300 gld. Števila srečnih sreček priobčimo, kedar jih dobimo v roke.

(Vrli posli.) O razstavi v Celji je delila c. kr. kmetijska družba, pa tudi nje podružnica v Celji najvrljšim poslom, hlapcem in deklam tega okraja posebna darila. To je hvale vredno, kajti vrlih poslov število postaja zmerom bolj redko.

(Nevihta.) V čeraj, dne 3. oktobra, je bil ves den močen jug, v noči pa je nastal velik vihar in je menda precej škode napravil na strehah in na drevju. V Mariboru je precej pobitih streh, sicer pa je, ko to pišemo, rahel dež, vendar pa se nam ponuja že solnce in obeta se nam torej spremenljivo vseme.

(Mestna požarna bramba) v Mariboru razpošilja svoje letno izvestje in pobira ob enem po 1 gold. od stranke, h kateri ga prinese. Zoper to še sicer človek ne reče toliko, saj ima požarna bramba tudi stroškov, ali kar se potlej baha v svojem izvestji, da je „selbstlos“, to je, da ne išče ničesar za se, to je pač tudi le prazno bahanje.

(Bolne oči.) V naših dneh se toži velikokrat, da imajo otroci bolne oči in se ne zna, odkod da pride bolezen. Nemški zdravnik, dr. Foerster v Vratislavi, trdi, da pride le ta bolezen večkrat od tega, da je srajca okoli vratu pretesna.

(Shod avstrijskih kat. veljakov) bode letos na Dunaji in sicer v dneh 26.—29. novembra. Priprave za nj so že vse v spretnih rokah in upamo, da bode ta shod sijajno znamenje za to, da živimo v katoliški Avstriji.

(Požarna bramba.) V Ormoži je novi odbor požarne brambe ves od noge do glave nemšk. To pa jim ne brani, da imajo tudi necega juda med seboj. No, to je lepo društvo, vredno gospôde, ki je pri požarni brambi.

(„Posojilnica“ v Mariboru) je imela meseca septembra 1888 dohodkov fl. 76.640.60 stroškov fl. 69.427.71 toraj skupaj denarnega prometa 146.068.31.

(Hranilnica.) Iz mestne hranilnice v Mariboru gre zadnji čas vedno več denarja, kakor pa ga prihaja va-njo. Meseca septembra je bilo vloženih 145.321 gold. 38 kr., izvzetih pa 174.092 glđ. in 6 kr., tedaj za celih 18.870 glđ. in 38 kr. več, kakor je bilo vzprejetih.

(Zločinstvo.) Na cesti s Polenščakn proti sv. Tomažu so našli v noči 20. septembra Matija Šumarja, hlapca iz Savec, vsega v krvi. Hlapec Ivan Cizej, doma na Polenščaku, se obdoljuje, da je kriv tega zločinstva.

(Duhovske spremembe.) Č. g. Franc Puntar, kapl. v Cirkovicah, dobi župnijo M. D. v Novi štifti; č. g. Jos. Sattler, provisor pri sv. Križi nad Mariborom pa le-to župnijo, č. g. Jože Atteneder, kaplan na Vidmu, ostane na svojem mestu in č. g. P. Konrad Stazinski pride za kaplana k sv. Petru in Pavlu na Ptuji.

Loterijske številke:

V Gradcu 29. sept. 1888: 26, 75, 4, 37, 47
Na Dunaju „ „ 12, 18, 28, 62, 4

Zahvala.

Za obilno udeležbo pri pogrebu moje rajne matere

Treze Freiham rojena **Pitner,**

katera so po mučni bolezni dne 28. septembra t. l. mirno v Gospodu zaspali, izrekam č. g. duhovnoma, g. nadučitelju, obitelji g. Thallerja in vsem, ki so se tako obilnem številu udeležili pogreba tem potom najiskrenejšo zahvalo

Žalujoči sin Franc.

Pri sv. Ilju v Slov. gor. 1. oktobra 1888.

Hiša z vrtom na prodaj

v vasi Luče, v zgornji Savinjski dolini, popolnoma nova, na primernem prostoru, sposobna za krmo, posebno prenočišče ptujcev, tudi za vsako trgovino, pogoji ugodni.

Več o tem pové Janez Krivic, posestnik v Lučah.

Naznanilo.

Slovenski otroški vrtec „družbe sv. Cirila in Metoda“ v Celji, zvezan s privatno dekliško šolo čč. šolskih sester, odpre se letos dne 8. oktobra.

Vsprejemajo se otroci vseh stanov, ter smejo ustopati vsak čas. Odprt je vrtec izvzemši nedelje in praznike vsak dan od dne 9.—12. ure predpoldne, in od 2.—4. ure popoldne.

Natančnejši pogoji se izvedó pri odboru podružnice v Celji družbe sv. Cirila in Metoda in pa pri vodstvu omenjene dekliške šole (v hiši šolskih sester.)

P. n. gg. stariši, ki želé, da bi njihovi otroci — stari najmanj 3 ter največ 6 let — zahajali v ta vrtec, se naj oglašé pri voditeljici dekliške šole, ali pa pri podpisanem odboru.

V Celju, dne 13. sept. 1888.

Za odbor podružnice v Celji družbe sv. Cirila in Metoda:
Dr. Iv. Dečko,   **Drd. Urb. Lemež,**
načelnik.   tajnik.   3

Cerkovnik in organist,

ki je tudi ob enem rokodelec, si išče službo na kraju, kjer bi imel tudi kaj polja ali pa ga vsaj mogel v najem dobiti. Dopisi na upravništvo „Slov. Gospodarja“ v Mariboru.   2—2

Učenec z dobrim šolskim spričevalom, zmožen slovenskega in nemškega jezika, vzprejme se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Zahvala in priporočba.

Podpisani zahvaljuje se častitemu p. n. občinstvu in znancem za dosedaj mu skazano zaupanje in uljudno naznanja, da je prevzel občeznano gostilnico

„zur alten Bierquelle“

(poštne ulice)

in prosi za obilno obiskovanje.

Točil bodem izvrstno **Götz-ovo marcno pivo** in stregel častitim gostom z okusnimi jedmi in izvrstnim vinom.

S spoštovanjem

4—10   **M. Spatzek.**

NB. V soboto in nedeljo zajutrek.